

20-02-2006

hco;

Elektronisch afval ook naar lageloonlanden

„Uw gsm is een kleine Clemenceau“, roept Martin Besieux, de Europese lobbyist van Greenpeace uit. Hij wil actie voeren tegen de export van afgedankte elektronische apparatuur naar het buitenland.

De Chinese arbeiders in Giuyu warmen de printplaten van computers op om waardevolle materialen te recupereren. Ze krijgen er nog geen anderhalve euro per dag voor. Ze werken buitenshuis, zonder handschoenen of masker. Bij de verbranding komen er giftige metaaldampen vrij. Wat vroeger een klein landbouwdorp was, is nu een low-tech elektronische recyclageplaats geworden.

Kleine kinderen ontmantelen computer-cartridges, ze zoeken naar koperen draden in computers. Vrouwen smelten elektronische microchips boven een kolenvuurtje. Hier en daar staat een ventilator om de rook weg te blazen. 's Nachts wordt de overschot, namelijk de onbruikbare draden, de plasticen hoezen, ontmantelde printplaten of het glas van de schermen, verbrand tot giftige as.

Zwaar vervuild

Uit een rapport van Greenpeace blijkt dat de omgeving van de plaatsen waar elektronische apparatuur wordt ontmanteld zwaar vervuild zijn. De milieuorganisatie heeft zware metalen en andere giftige elementen aangetroffen in rivieren, grondwater en in het stof in de huizen. De rivieren in Guiyu in China zijn zo vervuild dat de stad drinkwater moet laten aanvoeren.

De Milieuorganisatie van de Verenigde Naties (UNEP) schat dat er elk jaar 20 tot 50 miljoen ton elektronische apparatuur wordt weggegooid. Het overgrote deel wordt verscheept naar China en India. Ook in Nigeria arriveren dagelijks vele containers elektronisch afval. De handel is honderden miljoenen euro's waard, schrijft een Britse milieuorganisatie, de British Pollution Watchdog. Het Westen dumpst elektronisch afval in Azië om thuis hoge financiële taksen te vermijden, terwijl in Azië en Afrika een markt is voor bruikbare onderdelen van computers of tv's.

Natuurlijk zijn er wel wetten die het dumpen van dit soort afval verbieden. De Conventie van Bazel, bijvoorbeeld, is heel strikt op dat gebied. Het probleem is alleen dat velen door de mazen van het net glijpen. „Wat er dringend moet veranderen“, zegt Martin Besieux van Greenpeace „is dat bedrijven zoals Nokia of Sony schonere elektronische apparatuur maken. De afvalberg zal immers steeds groter worden, dus het wordt tijd dat de industrie hier maatregelen neemt.“ (HCO)

Het Nieuwsblad, pagina 83, 357 woorden
© Vlaamse Uitgeversmaatschappij NV

[print](#) dit artikel
download in [RTF \(Word\)](#), [HTML](#), [XML](#)
[koop](#) bijkomende reproductierechten aan
[sluit](#) dit artikel